

jerne og faae dem forsikkrede, som ikke ad anden Vei kunne blive forsikkrede. Som sagt, vi hde da Sygetasferne en skarp Kontrol i Stedet for at hde dem en Støtte fra Statens Side. Det tror jeg, vi Alle maa være enige om, at det er ikke at hjælpe Sygetasferne til at florere og gaa fremad, og derfor vil jeg ikke undlade ved denne Leilighed at udtale disse Ord: Hvis Sygetasfeloven vedtages i den Stikkelse, den nu har, saa staar det for mig, at vi ikke have gjort Sygetasferne noget Godt, men kun lagt stramme Tøiler paa dem med stærk Kontrol; derimod have vi undladt, hvad vi ikke skulle undlade, at give Tilflugt fra Statens Side, hvorved vi alene kunde faae de Menneker ind i Sygetasferne, som ikke ved egen Hjælp se sig i Stand til at blive forsikkrede. Jeg har derfor ikke kunnet undlade at udtale, at jeg stemmer for Lovforslaget i det Haab, at vi nok maatte hilse paa det endnu engang og da i en for mig mere glædelig Stikkelse end den, det nu har.

Da ikke Flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Folkethinget for at fremmes der.

Dagsordenen er hermed udtømt, men, som jeg yttrede ved Mødets Begyndelse, vil jeg nu give den ærede Indenrigsminister Leilighed til at fremsætte de 3 Lovforslag, jeg da nævnte. Den ærede Minister har Ordet.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Det første Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er: Forslag til Lov om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn samt om Ophævelse af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn m. B. Forslaget gaar ud paa, at der ved Foranstaltning af Kjøbenhavns Havnebestyrelse og for Kjøbenhavns Havnevæsenes Regning tilveiebringes paa Vestfiden af Kjøbenhavns Sønderhed umiddelbart nord for Kastelspynten en Frihavn med tilhørende Landarealer til Handels- og Industrivirksomhed. Denne Frihavn skal udgjøre en Del af Kjøbenhavns Havn. — Jeg har i det Væsentlige oplæst den første Paragraf, for at ærede Medlemmer strax kunne se, i hvilken Retning Forslaget gaar. Der har jo

været Tale om, at Sagen kunde ordnes paa forskjellig Maade, at man kunde overlade Private at anlægge en Frihavn ved en Koncession, eller lade Stat og Kommune tage Sagen i sin Haand. Den, der kjennder Kjøbenhavns Havnevæsenes Stilling og kjennder de betydelige Forarbejder, der ere gjorte ved Landindvindinger og i andre Retninger, og iøvrigt den finansielle Stilling, vil hurtigt se, at den rette Vei at gaa er, at Kjøbenhavns Havn i Stedet for at afhænde, hvad den har tilveiebragt, og kun give sig af med det gamle Havnevæsen, tager Frihavnsanlægget i sin Haand, saa at det bliver en integrerende Del af Kjøbenhavns Havn selv, og saaledes at Havnen med Hensyn til Havneafgifter bliver ens stillet over det Hele, saavel i Frihavnen som i den gamle Havn. Ganske sikkert kan Havnen ikke gjøre det uden Hjælp andet Steds fra, idet der skal tilveiebringes Jernbaneforbindelser mellem det nye Frihavnsanlæg og henholdsvis Statsbanerne og Toldboden. Disse Forbindelser har man tænkt tilveiebragt ved Statsforanstaltning, saa at de blive Dele af Statsbanerne. Den ene Jernbane gaar over Kjøbenhavns Østre Gasværks Havn videre forbi Svanemøllen under Strandveien og videre til Vangede, hvor den træffer Nordbanen. Den anden er ført gennem Citadellet ud til Toldboden. Desuden er der til Frihavnen, som jeg strax skal nævne, knyttet Anlæg, der vedrøre Jernbanevæsenet, idet der er affat Plads til et Dampfergesele, fra hvilket Dampfergefarten til Sverige, navnlig til Malmø, tænkes at udgaa. Ærede Medlemmer ville let se, at dette Anlæg, der kun tænkes eventuelt — det er ikke foreslaaet for Diebliffet, men der er affat Plads dertil — ogsaa maa være Statsanlæg, og at det vil være rigtig at anlægge det, ligger i, at Frihavnen er Toldubland. Det bliver beliggende saaledes, at det kommer i umiddelbar Forbindelse med Frihavnen's to Dele og desforuden med Statsbanerne. — Frihavnen deler sig i to Dele, nemlig en Handelsfrihavn, den mindre Del af Havnen, og en Havn for Fabrikationsanlæg, der indtager en større Plads i Frihavnen. Handelshavnen har man tænkt sig tilveiebragt derved, at Havnevæsenet selv bekoster Anlægget, forsaavidt det er Dokanlæg eller Moler eller i det Hele, forsaavidt det er egentligt Havneanlæg, medens Private tilveiebringe Midlerne til de Bathuse, Skure og andre Anlæg, samt til Sporforbindelserne, der skulle være i Handelshavnen; dennes Drift er i og for sig et merkantilt Anliggende. Man finder det naturligt, at det overlades til Private at drive den, og at tilveiebringe Midlerne